

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/47/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015167
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122015167.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2024 v Trnave prejednal odvolanie okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 20.12.2023, sp. zn. 5T/75/2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trnava uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcom požití alkoholu dňa 07.05.2022 v čase o 00:18 hod. v podzemnej garáži obytného domu na ulici D. XXXX/X E. C. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Mitsubishi ASX, evidenčného čísla: C., kde pri vychádzaní z parkovacieho miesta narazil zadnou časťou svojho vozidla do nosného stĺpa, následne pravou prednou časťou vozidla narazil do zaparkovaného osobného motorového vozidla Mazda 6, evidenčného čísla: C., ďalej pri vychádzaní z podzemnej garáže poškodil s vozidlom stenu a pokračoval v jazde po ceste I/61 v smere od Trnavy na obec Bučany, kde v úseku 58.5 km v čase asi o 00:25 hod. zišiel mimo cestu vpravo, narazil do stromu, v dôsledku čoho utrpel zranenia, pre ktoré bol prevezený do FN Trnava, kde mu bola v čase o 01:10 hod. odobratá krv a bola zistená koncentrácia etanolu v predloženej vzorke krvi 2.45 g/kg (hmotnostné promile), pričom následkom konania obžalovaného vznikla na vozidle Mazda 6, evidenčného čísla: C. škoda vo výške 1.915,12 € a na nosnom stĺpe a stene podzemnej garáže škoda vo výške 500 €.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodených: spoločnosť ISPE TECHNO-LOGIES SE, so sídlom Skladová 6B, 917 01 Trnava, IČO: 52 709 949, a spoločnosť BYTRES, s.r.o., so sídlom Tomášikova 26, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 457 250 odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 156-160 spisu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry a to čo do výroku o treste (č.l. 155 spisu), ktoré dodatočne odôvodnil osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.02.2024 (č.l. 163-165 spisu).

Obžalovaný prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva podať odvolanie a zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedeným v § 308 ods. 2 Trestného poriadku (č.l. 155 spisu).

Prokurátor okresnej prokuratúry v písomnom odôvodnení odvolania po podrobnej rekapitulácii záverov napadnutého rozsudku namietal (skrátene), že s napadnutým rozsudkom, pokiaľ ide o jeho výrok o treste, sa nestotožňuje, nakoľko trest považuje za neprimeraný - príliš mierny.

V odôvodnení odvolania okresný prokurátor poukázal na to, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku argumentuje, že obžalovaný sa ku skutku priznal, svoje konanie oľutoval, prijal k trestnej činnosti kajúcny postoj a nahradil škodu na majetku, ktorú trestným činom spôsobil, čo znamená, že na jeho strane boli zistené dve poľahčujúce okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadať aj pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona, avšak zákonné ustanovenie predpokladá prihliadnutie aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, k čomu uviedol, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku značne pod vplyvom alkoholu (2,45 promile), vozidlo šoféroval spôsobom, že v podzemnej garáži obytného domu najprv narazil do stĺpa, potom do iného vozidla, neskôr do steny garáže a nakoniec narazil s vozidlom do stromu, teda konanie obžalovaného možno jednoznačne hodnotiť ako predstavujúce značné nebezpečenstvo nielen pre seba, ale tiež pre iných a cudzí majetok, ktorým navyše obžalovaný spôsobil škodu, ktorá takmer dosahuje hranicu väčšej škody.

Okresný prokurátor mal za to, že popísaný spôsob spáchania činu obžalovaným a jeho následok nebol zo strany okresného súdu pri ukladaní trestu náležite zohľadnený, pričom okresný súd z vyššie popísaného zmienil jedine to, že obžalovaný bol v čase skutku značne pod vplyvom alkoholu, avšak ostatné okolnosti skutku (spôsob jazdy obžalovaného, spôsobený následok) nevyhodnotil, hoci tieto svedčili jednoznačne v neprospech obžalovaného. Ďalšou okolnosťou, na ktorú súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliada, je osoba páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. K uvedenému zdôraznil, že podľa oboznámenej evidenčnej karty vodiča (obžalovaného) sa tento v minulosti dopustil siedmich priestupkov v cestnej premávke, za ktoré mu boli ukladané blokové pokuty od 10 € až po 200 €. Nad rámec uvedeného bol obžalovaný dňa 27.05.2019 postihnutý uložením pokuty vo výške 400 € a zákazom činnosti v trvaní 5 mesiacov z dôvodu, že dňa 19.02.2019 viedol vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa v minulosti dopustil celkovo viacerých priestupkov ako uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku.

V ďalšom uviedol, že okresný súd síce uviedol, že nenechal bez povšimnutia to, že obžalovaný viedol už v minulosti vozidlo pod vplyvom návykovej látky, a že obžalovaný viedol motorové vozidlo značne pod vplyvom alkoholu, čo premietol do výmery trestu a skúšobnej doby, napriek tomu zastával názor, že berúc do úvahy všetky okolnosti, na ktoré je potrebné pri ukladaní trestu prihliadnuť, nebolo uloženie trestu odňatia slobody hoci na hornej hranici zníženej trestnej sadzby, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky, adekvátnym a primeraným trestom k spáchanému trestnému činu. Za situácie, kedy obžalovaný sa už v minulosti dopustil viacerých priestupkov v cestnej premávke, z toho v jednom prípade mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá za vedenie vozidla pod vplyvom návykovej látky, a napriek tomu znova spáchal skutok, kedy viedol vozidlo pod vplyvom návykovej látky, tentokrát už ale právne kvalifikovaný v trestnoprávnej rovine ako trestný čin, kedy spôsob jeho spáchania a následok predstavujú jeho väčšiu závažnosť, bolo potrebné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody ukladaným v kratšej výmere, pričom prokurátorom bola navrhovaná výmera 2 mesiacov.

Nestotožnil sa s argumentáciou okresného súdu, že potrestanie obžalovaného trestom odňatia slobody spojeným s jeho okamžitým výkonom by nepôsobilo na obžalovaného výchovne, ale skôr demoralizujúco, bolo by v zjavnom nepomere k závažnosti spáchaného trestného činu a malo by negatívny dopad i na rodinu obžalovaného, k čomu uviedol, že na zabezpečenie prevýchovy odsúdeného a uvedenie si negatívnych následkov svojho konania je zjavne potrebné na obžalovaného pôsobiť práve kratším, ale nepodmienečným trestom odňatia slobody, pretože opakované nerešpektovanie pravidiel cestnej premávky spojené s opätovným vedením vozidla pod vplyvom návykovej látky predstavujú okolnosť, kedy sa pôsobenie trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom nejaví ako adekvátne a primerané. Zastával preto názor, že trest odňatia slobody by plnil voči obžalovanému výchovný účel práve za predpokladu jeho uloženia ako nepodmienečného trestu. K tvrdeniu okresného súdu, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by malo negatívny dopad i na rodinu obžalovaného, ktorý má maloletého syna vo veku 4 rokov a s jeho matkou nežije

v spoločnej domácnosti a v starostlivosti o dieťa sa striedajú podľa dohody uviedol, že obžalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že syn má respiračné problémy, ale zlepšuje sa mu to, matka dieťaťa pracuje a má prispôsobivé zmeny, pričom v starostlivosti o dieťa sa obžalovaný strieda s matkou a v prípade potreby pomôžu aj rodičia.

Z uvedeného podľa jeho názoru nemožno vyvodzovať záver, že v prípade uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody by bola podstatnejším spôsobom ohrozená alebo narušená starostlivosť o maloleté dieťa, pričom dikcia zákona, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, neznamená, že uložený trest nemôže mať žiadny vplyv na rodinu páchatel'a a jemu blízke osoby, pričom je zrejmé nepochybné, že v prípade nepodmienečného trestu odňatia slobody by to v určitej miere vplyv na rodinu obžalovaného skutočne malo, avšak pokiaľ nebol preukázaný podstatnejší vplyv, tak tento argument súdu nepovažoval za taký, ktorý by mal brániť uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému.

Na záver uviedol, že trest má plniť aj funkciu generálnej prevencie, teda má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti, kedy potrestanie obžalovaného za všetkých známych okolností prípadu iba podmieneným trestom odňatia slobody podľa jeho názoru nie je schopné dostatočne odradiť iných od páchania obdobných trestných činov a tak naplniť generálnu prevenciu ako jednu z hlavných funkcií trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému A. B. uloží podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a tiež mu uloží podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 3 (tri) roky.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie a to za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený, upovedomenie prevzal 24.04.2024.

Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedla, že navrhuje vyhovieť odvolaniu Okresnej prokuratúry Trnava.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že nepodmienečný trest by mal na neho a rodinu negatívny vplyv, nakoľko by prišiel o prácu, bolo by nevhodné, kedy syn v škôlke rozprával, že má otca vo väzení a mal by problém so splácaním pôžičky. Navrhol, aby mu bola uložená podmienka ako na okresnom súde.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, preto ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné a to z nesledujúcich dôvodov.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolací súd, zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že:

- prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 14.11.2022 pod číslom 3 Pv 218/22/2207-9 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na obvineného A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe ako i v skutkovej vete napadnutého rozsudku;

- Okresný súd Trnava trestným rozkazom zo dňa 19.01.2023, č. k. 5T/75/2022-126, uznal obvineného A. B. za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Proti tomuto trestnému rozkazu okresný prokurátor podal odpor;

- následne okresný súd nariadil hlavné pojednávanie na deň 06.09.2023, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., ktoré bolo odročené a ďalšie hlavné pojednávanie bolo nariadené na deň 20.12.2023, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to čítaním výpisu z účtu za máj 2023 č.I. 142, CESDAPu zo dňa 20.12.2023, odpisu RT zo dňa 19.12.2023, výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov č.I. 108-109 a EKV č.I. 104-106.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky podľa §

333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“, pričom prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol tieto vyhlásenia prijať, tak okresný súd postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadne trestu a náhrady škody. Keďže v tomto smere žiadne sporné otázky neboli, krajský súd nepovažoval za potrebné sa k tejto otázke bližšie vyjadrovať.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretická východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatela. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom na uvedené teoretické východiská, odvolací súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne zohľadnil všetky skutočnosti k osobe obžalovaného, ktoré svedčili v prospech aj v neprospech obžalovaného. V tomto smere okresný súd správne poukázal na kajúcny postoj obžalovaného k tu súdenej trestnej činnosti, keďže tento svoje konanie oľutoval, škodu na majetku, ktorú spôsobil dopravnou nehodou, uhradil v celom rozsahu, čo potvrdil i na hlavnom pojednávaní oboznámený výpis z účtu ako i na to, že obžalovaný je bez kriminálnej minulosti. V neprospech obžalovaného svedčí to, že v minulosti bol priestupkovo riešený na úseku cestnej premávky a to celkom 7-krát, pričom mal uložený aj administratívny zákaz činnosti viesť motorové vozidlo, keďže dňa 27.05.2019 viedol vozidlo pod vplyvom návykovej látky a zároveň aj okolnosti stíhaného skutku, keď viedol motorové vozidlo pod vplyvom značného množstva alkoholu, pričom spôsobil na cudzom majetku značnú škodu.

Pokiaľ potom ide o výmeru trestu, odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne u obžalovaného skúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne zistil dve poľahčujúce okolnosti, jednak že nahradil spôsobenú škodu (§ 36 písm. k) Trestného zákona) a tiež podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Iné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ani krajský súd nezistil. Následne okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, keď znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladal trest v rozmedzí 0-8 mesiacov. Okresným súdom vymeraný trest odňatia slobody na hornej hranici modifikovanej trestnej sadzby v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Nakoľko sa jedná o úmyselný trestný čin spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd prvostupňový uložil správne aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 3 rokov, pričom opäť zohľadnil najmä osobu obžalovaného ako aj konkrétnu závažnosť predmetného konania. Uloženie

tohto druhu trestu si nepochybne vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatelmi tohto druhu trestnej činnosti.

K odvolacím námietkam okresnej prokuratúry

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Požadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadnuť na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodnutí o treste (rozsudok NS SR z 13.05.2014 sp. zn. 4To/7/2013).

Trest odňatia slobody predstavuje univerzálny a zároveň najprísnejší druh trestu. Aj preto sa v hierarchii sankcií chápe ako "ultima ratio", a to najmä v prípade menej závažných trestných činov. Zákon preto predpokladá, že tento trest sa bude ukladať len v prípade, keď účel trestu nemožno dosiahnuť miernejšími druhmi trestov, alebo v prípadoch, keď ide o typovo najzávažnejšie trestné činy.

Potom k odvolacím námietkam okresnej prokuratúry odvolací súd v prvom rade uvádza, že pokiaľ ide o povahu spáchaného prečinu, správne okresný prokurátor v odvolaní poukázal na to, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku značne pod vplyvom alkoholu (2,45 promile) a vozidlo šoféroval spôsobom, že v podzemnej garáži obytného domu najprv narazil do stĺpa, potom do iného vozidla, neskôr do steny garáže a nakoniec narazil s vozidlom do stromu, teda konanie obžalovaného možno jednoznačne hodnotiť ako predstavujúce značné nebezpečenstvo nielen pre seba, ale tiež pre iných a cudzí majetok, ktorým navyše obžalovaný spôsobil škodu, ktorá takmer dosahuje hranicu väčšej škody. Na strane druhej však podľa názoru odvolacieho súdu netreba opomínať fakt, že z hľadiska typovej závažnosti ide pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v jeho základnej skutkovej podstate (podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona) stále o trestný čin, ktorý je jeden z najmiernejšie trestných v celom zákone. Ide o prečin, za spáchanie ktorého je možné páchatel'a potrestať dokonca (za splnenia zákonných podmienok) aj len niektorým z alternatívnych trestov k trestu odňatia slobody (peňažný trest, povinná práca), najmä v prípade, ak ide o tzv. prvopáchatel'a trestnej činnosti. Je tomu tak z dôvodu, že okrem stupňa opitosti majúceho vplyv na závažnosť spáchaného prečinu je potrebné zvážiť aj možnosti nápravy páchatel'a týmto druhom trestu. A práve táto zákonná podmienka v prípade obžalovaného podľa názoru krajského súdu stále splnená je, čo vytvára prekážku pre jeho potrestanie nepodmienečným trestom odňatia slobody v zmysle návrhu okresného prokurátora.

V tejto súvislosti je potrebné zopakovať, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, teda do rozporu s normami trestného práva sa dostal vôbec po prvý krát, pričom na hlavnom pojednávaní priznal spáchanie skutku a svoje konanie úprimne oľutoval a zároveň nahradil poškodeným spôsobenú škodu. Pokiaľ ide o priestupky na úseku cestnej premávky, postihnutý bol od roku 2009, kedy získal vodičské oprávnenie na vedenie osobného motorového vozidla, celkovo 7-krát (za prekročenie povolenej rýchlosti, za používanie telefónne prístroja počas vedenia vozidla, za bezpečnostné pásy), jeho priestupky boli vyriešené uložením blokovkej pokuty v rozmedzí od 10,- € do 200,- €, pričom v jednom prípade (dňa 19.02.2019) mu bol okrem blokovkej pokuty vo výške 400,- € uložený aj zákaz činnosti v trvaní 5 mesiacov z dôvodu, že viedol vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Naposledy bol obžalovaný priestupkovo postihnutý za priestupok na úseku cestnej premávky v roku 2019, pričom od tohto postihnutia ubehlo už 5 rokov. Počas tohto obdobia obžalovaný viedol riadny život, nedopúšťal sa trestnej činnosti v podobe trestných činov a nebol ani priestupkovo postihnutý na úseku cestnej premávky. Z pohľadu odvolacieho súdu ide o dostatočne dlhú dobu, kedy obžalovaný bez ďalších excesov na úseku cestnej premávky preukázal, že má snahu o začlenenie sa do spoločnosti ako riadny občan a vodič, ktorý vie dodržiavať pravidlá cestnej premávky a taktiež, že to so svojím polepšením sa, myslel vážne.

Ak teda prokurátor navrhoval súdu uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, naopak podľa názoru odvolacieho súdu by bol tento druh trestu pre obžalovaného neprimerane prísny, no najmä by nebolo naplnené ust. § 34 ods. 3 Trestného zákona, pretože tento druh trestu by nepostihol samotného obžalovaného, ale jeho rodinu, keďže ako vyplynulo z výsluchu obžalovaného, tento žije s rodičmi, má štvorročného syna, s jeho matkou nežije v spoločnej domácnosti a v starostlivosti o dieťa sa striedajú podľa dohody. Uložením nepodmienečného trestu (hoc aj navrhovaného dvojmesačného trvania) by mohlo spôsobiť stratu zamestnania a potrebného príjmu pre zabezpečenie rodiny. Z uvedeného je zrejmé, že síce nejde o najvzornejšieho vodiča, no na strane druhej obžalovaný prejavil snahu po náprave a po vedení riadneho života. V prejednávacom prípade teda postačovalo podmienečné odsúdenie s určením skúšobnej doby a nie prokurátorom navrhovaný nepodmienečný

trest, keďže podstatné je hlavne to, aby bol obžalovaný opätovne po určitý čas vedený k riadnemu životu, odstavený od možnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke a nie to, či iba na krátke obdobie bude obmedzený na osobnej slobody vo väzenskom prostredí. U takéhoto prvopáchatela trestnej činnosti je podľa názoru odvolacieho súdu teda možné racionálne očakávať, že v prípade uloženia trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu spolu s trestom zákazu činnosti bude naplnený účel trestu sledovaný ust. § 34 Trestného zákona.

V súhrne potom odvolací súd konštatuje, že uložený podmiennečný trest v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky a trest zákazu činnosti v trvaní 3 roky je v primeranej výmere a s dostatočne dlhým pôsobením na osobu páchatela. Totiž vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je krajský súd toho názoru, že okresným súdom vymerané tresty sú vo svojom súhrne zákonné, spravodlivé a je od nich možné dôvodne očakávať, že splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdia konanie obžalovaného. K uloženiu podmiennečného trestu odvolací súd dodáva, že správanie obžalovaného počas skúšobnej doby bude súdom sledované a v prípade, že by nevedol riadny život, bude mu nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody.

K výroku o náhrade škody

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, v odôvodnení odvolania okresného prokurátora žiadne chyby voči tomuto výroku vytýkané neboli a ani odvolací súd odvolacím prieskumom žiadne porušenie zákona nezistil. K uvedenému potom možno len doplniť, že aj tento výrok zodpovedá stavu vecí a zákonu, čo okresný súd aj riadne a v dostatočnom rozsahu v napadnutom rozsudku zdôvodnil, keď uviedol, že v priebehu dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný škodu nimi uplatnenú v tomto trestnom konaní zaplatil v celosti, preto poškodených s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietal ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.